

מ"ת 12243/01/17 - מדינת ישראל נגד עאמר עובייד

בית משפט השלום לתעבורה באילת

01 פברואר 2017

מ"ת 12243-01-17 ישראל נ' עובייד(עציר)

מספר פל"א 45295/2017

לפני כבוד השופט תומר אורינב
המבקשת: מדינת ישראל

נגד
המשיב: עאמר עובייד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד עודד נגב

המשיב וב"כ - עו"ד אלירן לוי

החלטה

ביום 29.01.2017 בשעות הצהריים, נהג המשיב שלפני ברכ פרטי בכביש 90 מכיוון צפון לכיוון דרום, תוך שהוא מבצע לכאורה את העבירות הבאות:

1. נהיגה בזמן פסילה, כאשר הפסילה לתקופה של 30 חודשים הוטלה עליו ע"י בית משפט השלום לתעבורה בנצרת, בגין נהיגת רכב בשכרות.
2. נהיגה תוך כדי חציית קו הפרדה רצוף שאין מימינו קו קטעים.
3. נהיגה ברכב כאשר הרכב לא תקין ולאחר בדיקה של שוטרת התגלו בו ליקויים חמורים ובכללם: שמשה קדמית סדוקה; צמיגים קרועים ומראות הרכב אינן תקינות.
4. נהיגה בהיות המשיב שיכור, כאשר בבדיקת ינשוף שנערכה לו, נמצא בדוגמה של אוויר נשוף שלו, ריכוז אלכוהול של 355 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף.
5. נהיגה כאשר רישיון הנהיגה של המשיב פקע ביום 01.01.2016.
6. נהיגה ללא פוליסת ביטוח.

7. נהיגה כאשר רישיון הרכב פקע יממה קודם לכן, היינו ביום 28.01.2017.

את כל העבירות המתוארות לעיל, ביצע הנאשם לכאורה, כאשר אשתו ושלושת ילדיו הקטנים (אחד מהן תינוק בן חצי שנה), ישובים ברכב כשהם אינם חגורים.

בגין המתואר לעיל, הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו 9 עבירות תעבורה שונות, ויחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לטענת ב"כ המשיב, המשיב לא ידע על דבר הפסילה, שכן לא התייצב לדיון שבו נגזרה עליו הפסילה והחתימה על אישור המסירה של גזר הדין לידי המשיב, איננה חתימתו והראיה שחתימה זו שונה מחתימות אחרות של המשיב המופיעות בתיק. עוד טען ב"כ המשיב, כי למעט העבירה של נהיגה בזמן פסילה לגביה קיים לשיטתו כרסום ראיתי, שאר העבירות המיוחסות למשיב, אינן מקימות כשלעצמן עילת מעצר. בנוסף, מדובר במשיב בן 35, אב ל- 4 ילדים שלאחרונה עבר טיפולים כימותרפיים כתוצאה ממחלה קשה שהתגלתה בגופו ובעברו אין הרשעות בגין עבירות המעידות על מסוכנות. לפיכך, עתר ב"כ המשיב לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בביתו, תחת פיקוחם של מספר מפקחים, ביניהם הוריו וחמיו.

מנגד, ב"כ המבקשת עמד על תשתית ראיתית לכאורית, והדגיש את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מצבר המעשים המיוחסים למשיב ועתר איפוא למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

תחילה אכריע בטענת ב"כ המשיב באשר לכרסום בתשתית הראיתית בנוגע לעבירת הנהיגה בזמן פסילה. המשיב נתפס על ידי המשטרה ביום 18.7.14 כשהוא נוהג ברכבו בהיותו שיכור, ובמעמד תפיסתו קיבל הזמנה לדיון בבית משפט שנקבע ליום 12.11.14. המשיב בחר שלא להתייצב לדיון, על אף שהוזמן אליו כדן, ונדון לעונש פסילה של 30 חודשים. דבר הפסילה נשלח למשיב במסירה אישית על ידי שליח למען מגוריו המופיע במרשם האוכלוסין. באישור המסירה, שנושא את שמו ושם משפחתו של המשיב, תחת רובריקה של "המקבל" מופיע שמו של המשיב ותחת רובריקה "חתימתו" מופיעה המילה "עוביד". ראשית, קיימת חזקה של תקינות פעילות רשויות ציבוריות, ומשכך אם שמו של המשיב מופיע על אישור המסירה, לצד כתובת מגוריו, חזקה כי הוא קיבל לידי את דבר הדואר המכיל את גזר הדין ודבר הפסילה. כמו כן, השם "עאמר" המופיע תחת רובריקה "המקבל" כתוב, על פני הדברים, באותו אופן שבו נכתב השם עאמר באישור מסירה שעליו אין מחלוקת כי חתם אתמול המשיב ביחס להזמנתו לדיון בתיק הנוכחי. שילוב העובדות דלעיל, קרי אי התייצבותו לדיון בבית משפט לתעבורה בנצרת על אף שהוזמן כדן, הופעת שמו על אישור מסירה לצד כתובת מגוריו, והזהות באופן כתיבת השם (על פני הדברים) על אישור המסירה בנוגע לדבר הפסילה ועל אישור המסירה בנוגע להזמנתו לדיון בתיק זה, מוביל למסקנה כי הונחה תשתית ראיתית לכאורית מספקת להוכחת העבירה של נהיגה בזמן פסילה. ארשה לעצמי לומר, כי אף ללא אישור המסירה הייתי מגיע למסקנה זוהי, וזאת שעה שנאשם שמקבל הזמנה לדיון בבית משפט לתעבורה ולא מתייצב לדיון, חובה עליו לבדוק מה עלה בגורל התיק ואילו עונשים הוטלו עליו, ומשכך לא לעשות כן, לא יוכל להישמע בטענה שלא ידע אילו עונשים הוטלו עליו. לפיכך, אני דוחה את טענת הסנגור בדבר כרסום בתשתית הראיתית לכאורית ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ביחס לשאר העבירות, הסכים למעשה הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה, ואף אני עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת כלל העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

עמוד 2

בניגוד לטענת הסנגור, סבורני כי בעניינו של המשיב שבפניי קמה עילת מעצר של מסוכנות שעוצמתה גבוהה מאוד.

ראשית, מיוחסות למשיב מספר עבירות כשכל אחת כשלעצמה מקימה עילת מעצר של מסוכנות: עבירה של נהיגה בזמן פסילה מקימה עילת מעצר של מסוכנות; עבירה של חציית קו הפרדה רצוף מקימה עילת מעצר של מסוכנות; עבירה של נהיגה בשכרות מקימה עילת מעצר של מסוכנות; עבירה של נהיגה ברכב שקיימים בו ליקויים בטיחותיים מקימה עילת מעצר של מסוכנות. קל וחומר שילוב כל העבירות האמורות באותה נהיגה, מלמד על מסוכנות בעוצמה גבוהה מאוד. ואזכיר כי כל העבירות בוצעו שעה שברכב ישובים 3 ילדים קטנים.

שנית, המשיב הורשע בשנת 2014 בנהיגה בשכרות והדבר לא הרתיע אותו מלשוב ולנהוג גם הפעם בהיותו שיכור, ובעניין זה אפנה לחקירתו במשטרה בתיק זה, בה הודה כי טרם עלייתו לרכב שתי כמות של 50 מ"ג של וודקה מסוג "אבסולוט" מתוך בקבוק, וזאת בנוכחות אשתו שנסעה איתו ברכב, כמו גם שלושת ילדיו הקטנים. התנהלות שכזו, מצביעה על מסוכנות ממשית מעבר לזלזול הגלום בה בחוקי התעבורה.

שלישית, עיון ברישום התעבורתי של המשיב מלמד כי הוא צבר לחובתו לא מעט עבירות תעבורה, חלקן חמורות מאוד ובכללן: 2 עבירות של אי ציות לתמרור עצור שבוצעו במועדים שונים, נהיגה בשכרות (עליה כבר עמדתי לעיל), 3 עבירות של שימוש בטלפון נייד תוך כדי נהיגה, מספר עבירות של נהיגה ללא חגורת בטיחות, מספר עבירות של נהיגה ברכב לא תקין ועוד כהנה וכהנה עבירות. עבר תעבורתי שכזה מעיד כי המשיב בז לחוקי התעבורה ונהיגתו על הכביש מסכנת את כלל המשתמשים בדרך.

מכל המקובץ עולה, כי מהמשיב נשקפת מסוכנות ממשית ואין מורא הדין מפניו.

מעבר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, שוכנעתי גם כי לא ניתן ליתן במשיב כל אמון. מי שעולה על הרכב ונוהג בו כאשר הוא שיכור, פסול לנהיגה, רישיון הנהיגה ורישיון הרכב פקעו, עוקף פס הפרדה רצוף וכל זאת כאשר שלושת ילדיו הקטנים ברכב, מעיד על עצמו שאין לו כלל שיקול דעת, שהוא בז לחוק ו שלא ניתן כלל לסמוך עליו. אם הוא לא ראה לנגד עיניו את שלושת ילדיו שהם הדבר הכי קרוב לו ואת ביטחונם האישי, כיצד בכלל ניתן לסמוך עליו שיקפיד על תנאי השחרור? אם בחר המשיב להפקיר את גורל ילדיו, כיצד אוכל לסמוך עליו שימלא אחר תנאי שחרור שאקבע?! השאלות הן רטריות והתשובה היא ברורה.

מי שבמודע בוחר לשתות אלכוהול לפני שהוא נוהג ברכב, כאשר הוא יודע שהוא נתפס בעבר נוהג בשכרות, כיצד בית המשפט יכול לסמוך עליו?!

שוכנעתי איפוא שלא רק שנשקפת מהמשיב מסוכנות של ממש, אלא גם לא ניתן ליתן בו כל אמון.

עוד אוסיף ואציין כי אשת המשיב הייתה עדה לעבירות, ולמצער לשתיית האלכוהול טרם נהיגת המשיב ברכב, והיא לא מנעה ממנו לעשות כן. כיצד איפוא אוכל לסמוך עליו שיקפיד על תנאי השחרור כאשר הוא נמצא בביתו ביחד עם אשתו וזאת הגם שהיא אינה מוצעת כערבה.

נוכח המסקנות אליהן הגעתי, אינני סבור כי יש בכוחה של החלופה שהוצעה - שהות במעצר בית מלא בביתו של המשיב ותחת פיקוחם של מספר ערבים, טובים וראויים ככל שיהיו, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ולכפר על חוסר האמון העולה מהתנהלותו וממאפייני אישיותו. בנסיבות אלו לא מצאתי לנכון כלל לבחון את הערבים.

עוד אוסיף ואציין כי בכבישי ישראל מתחוללת מלחמה של ממש ויום יום נהרגים ונפצעים אנשים רבים בתאונות דרכים בעקבות זלזול של נהגים בחוקי התעבורה. רק ביום שבת האחרון פורסמה בטלוויזיה כתבה נרחבת על תאונות דרכים וצוין בה כי רק בשבוע האחרון של חודש ינואר 2017 נהרגו 16 בני אדם בתאונות דרכים ונפצעו מאות רבות. תאונות הדרכים מתרחשות כתוצאה מזלזול של נהגים בחוקי התעבורה ודוגמא מאלפת לזלזול שכזה, היא התנהלותו של המשיב שלפניי. בהתנהלות זו מעיד המשיב כי הוא מסוכן לכלל ציבור המשתמשים בדרך. מי שמסכן את כלל ציבור המשתמשים בדרך ומי שלא ניתן ליתן בו כל אמון שיקפיד על תנאי שחרור, דינו להיעצר עד תום ההליכים.

לא התעלמתי מטענת ב"כ המשיב ולפיה המשיב לקה בחודשים האחרונים במחלה קשה וזאת הגם שלדין היום לא הוצגו לי מסמכים כלשהם התומכים בטענה זו. יחד עם זאת, המחלה הקשה איננה חסינות מפני מעצר; המחלה לא מנעה מהמשיב לנהוג ברכב, וחזקה שיוכל להתמודד גם עם תנאי המעצר; ומכל מקום שב"ס ערוכים ליתן מענה גם לתחלואים שכאלה ובשולי החלטתי, גם אורה לשב"ס להביא את המשיב בהקדם לבדיקה אצל רופא.

נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב יובא לבדיקה אצל רופאי שב"ס וימצא במעקב רפואי. ככל שיידרש, תוכל המשפחה להעביר לרופא שב"ס מסמכים רפואיים רלבנטיים ומרשמי תרופות שאותם אמור המשיב ליטול.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ז, 01/02/2017 במעמד הנוכחים.

תומר אורינב, שופט

קלדנית: סימה סקורי שחרור/קרון שטרית

הוקלדעלידיסימהסקורישחרור